

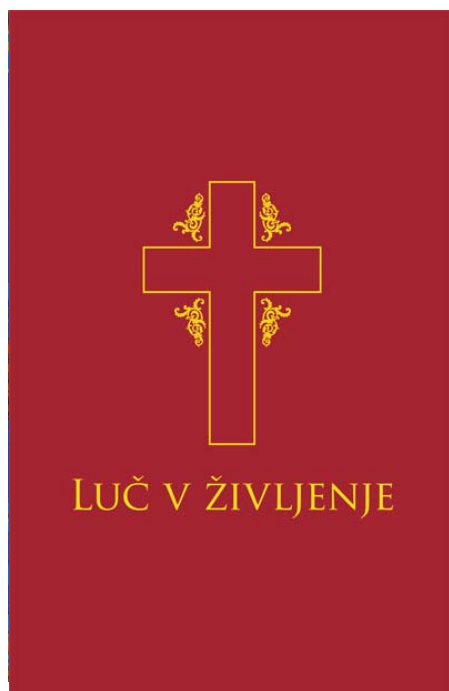

CELJSKA MOHORJEVA DRUŽBA

Prva slovenska založba

CELJE - LJUBLJANA

LUČ V ŽIVLJENJE. MOLITVENIK ZA STAREJŠE

Podatki o knjigi

- Naslov: Luč v življenje
- Podnaslov: Molitvenik za starejše
- Prenovljena izdaja, drugi natis
- Zbrala in uredila: Julka Nežič
- Molitveniku na pot: dr. Jožef Smej
- Urednika: Ivan Mohar in Cvetka Rezar
- Velikost: 105 mm x 160 mm
- vezava: trda vezava
- Število strani: 184
- ISBN: 978-961-278-012-8
- Cena: 9,90 €
- Založnik: Celjska Mohorjeva družba
- Leto izdaje: 2019

Kontakt

Uredništvo

T 01 244 36 70

urednistvo@celjska-mohorjeva.si

Molitveni sopotnik v starosti

V molitveniku, ki je po svoji obliki in vsebini primeren zlasti za starejše, so zbrane vsakodnevne molitve, mašne molitve, molitve ob bogoslužnem letu, prejemu zakramentov in drugih priložnostih ter spodbudne misli za premišljevanje.

Moliti pomeni imeti čas za Boga, kakor ga ima On za nas; ne moliti pa se pravi Bogu zapreti vrata. Pričujoči molitvenik z besedili, opremo in črkami ni samo priročnik za ustno molitev, marveč je hkrati tudi pripomoček za premišljevalno molitev. Ob svetopisemskih, liturgičnih in drugih besedilih se ustavimo pri misli, ki nas je najbolj nagovorila. Pri tem se vprašajmo: Kaj pomeni za moje življenje, za mojo večnost? Kako je potekalo moje življenje doslej? Kaj moram storiti, da bo tostransko življenje, ki mi ga Bog še daje, bolj v skladu z njegovo voljo in načrtom? Vsem, ki jim bo ta molitvenik sopotnik na življenjski poti ob zadnjih milnikih, milost in mir in blagoslov!

*Iz uvodne besede mariborskega pomožnega škofa
Jožefa Smeja*

Odlomki iz knjige

V trpljenju

Vsemogočni Bog. Izbral si zame križ, ki mi ga pošiljaš kot dragoceno darilo. Preden si mi ga poslal, si ga opazoval s svojim vsevednim očesom, premislil o njem s svojim Božjim razumom, pozdravil s svojo modro pravičnostjo, ogrl s ljubečim usmiljenjem ter ga z obema rokama tehtal, da ne bi bil niti za milimeter prevelik niti za miligram pretežak. Nato si ga blagoslovil v svojem najsvetejšem imenu, pomazilil s svojo milostjo, vdihnil vanj svojo tolažbo in pogledal še enkrat name in na moj pogum. Tako je prišel križ končno iz nebes kot poseben pozdrav k meni, nevrednemu grešniku. Prosim te, Oče, naj nikoli ne rečem: »Ne morem več.« Vem, da ti ne daješ ničesar, kar bi bilo preveč ali pretežko. Naj ne pozabim, da je veličina tudi v tem, če je trpljenje blagoslovljeno.

V bolezni

Gospod Bog, zbolel sem in se od svojega dela preselil v svet bolnih. Težko se je sprijazniti z boleznijo, a kljub temu se ti

zahvaljujem zanj, ker v njej doživljam, kako je življenje krhko in nestalno. V bolezni gledam na vse stvari drugače. Spoznavam, da to, kar sem in kar imam, pravzaprav ni moje, temveč je tvoj dar. Doživljam, kaj pomeni biti odvisen od drugih, ker sam ničesar ne zmorem. Občutim tesnobo, osamljenost, obup, obenem pa ljubezen, dobroto in bližino mnogih. Težko mi je, vendar ponavljam: Zgodi se tvoja volja. Svoje trpljenje pridružujem Kristusovemu trpljenju. Prosim te, blagoslovi vse, ki skrbijo zame, in vse, ki z menoj trpijo. Če je tvoja volja, obdari mene in druge bolnike z zdravjem. To te prosim po Kristusu, našem Gospodu. Amen.

V starosti

Gospod, daj mi namesto tega, kar mi z leti počasi izgineva, kaj drugega. Namesto moči, ki mi pešajo, mi daj večjo ljubezen, da bom znal dajati z večjo preprostostjo in obzirnostjo. Namesto navdušenja mi daj nasmeh dobrote za vsakogar. Pomagaj mi ne samo prenašati, ampak tudi razumeti druge; naj se zanimam za njihove načrte in naj ne presojam malodušno, čeprav je moje srce polno utrujenosti in žalosti. Naj se spominjam le najlepših in najboljših stvari na svetu, da jih bom lahko posredoval drugim in da bom z drugimi užival njihovo veselje. Stori, Gospod, da se moja volja, ki je mogoče malo šibka, ljubeče ukloni pravičnim željam mojih bližnjih, toda ohrani mi trdnost vere in prepričanja. S tvojo pomočjo hočem vsem pomagati nositi tvoj jarem, ki si sam rekel o njem, da je »prijeten« in »lahak«.

Stori, Gospod, da se ponižno sprijaznim z dejstvom, da moj razum ni več tako dejaven, bister in prožen; čedalje bolj pa naj iščem in spoznavam tebe, da bom globlje doumel tvoje obljube o večnosti.

(Str. 69–72)

Misli o trpljenju

Če smo se kdaj naučili očenaš, bomo v težavnih trenutkih počasi, pa pogumno rekli: Zgodi se tvoja volja! Če ne bo zadosti enkrat, pa stokrat. A našo hrbtenico bo to utrdilo.

***

Trpljenje v starosti dobi najgloblji smisel, če ga gledamo in sprejemamo kot deleženje pri Kristusovem smrtnem boju na vrtu Getsemani in na križu. Kristjan vse svoje življenje hodi po stopinjah svojega Mojstra, vendar se zdi, da je mnogim kristjanom šele na stara leta dano, da v polnosti postanejo deležni smrtnih muk, ki jih je preстал Kristus v zadnjih dneh svojega zemeljskega življenja.

***

Zberite svoj pogum in opravljajte svoje delo odrešenja na križu, kot da bi nikdar več ne hoteli stopiti z njega, kot da bi nikdar ne mogli gledati obzorja svojega življenja bolj jasno in bolj vedro. Božja dobrota vas ne bo nikdar poklicala na pot, po kateri hodite, če vam ne bi dala moči. Zato pa je na vas, da delo skončate.

Misli o osamljenosti

Človek, ki se stara, se ne bi smel kar tako predati in se umakniti v samoto. Nasprotno, moral bi si prizadevati, da bi bil do drugih odprt, da ohrani čim bolj živahne stike z ljudmi in si poišče novih znancev, kolikor je le mogoče.

***

Le če spremljamo razvoj mladih, zmoremo premagati znano osamelost starih ljudi, ki je hkrati notranja zagrenjenost. Le dve možnosti sta: ali osamitev ali povezava z drugimi.

***

Tudi ni treba, da bi samoto človek občutil kot nekaj negativnega. Nasprotno, praznosta osamljenosti človeku lahko odpre srce in ga napravi bolj dovzetnega za Božjo pričujočnost, ki jo prav v molku najlažje doživimo. Tako je samota lahko v blagoslov, saj more človeka rešiti njegovih krink in ga prisiliti, da se sreča s svojo resnično podobo; prav tako more poglobiti njegovo vero in ga napotiti, da začne iskati bolj oseben stik z Bogom. V grenkih urah samote je misel na Božjo pričujočnost morda edini žarek upanja in tolažbe.

(Str. 177–180)